

[John Vinther]

Jeg sagde under den oprindelige førstebehandling den 14. april i år, og det finder jeg grund til at fremhæve endnu en gang, at det at lovgive om pressens forhold altid vil være en balancegang, en balancegang mellem to modsatte hensyn, nemlig på den ene side hensynet til pressens frihed og til at give massemedier mulighed for at effektivisere deres arbejdsmetode ved at indføre moderne teknologi og på den anden side hensynet til privatlivets fred. Det vil også altid være sådan, at jo mere effektivt massemedierne er i stand til at udføre deres arbejde, jo større er den potentielle risiko for krænkelse af privatlivets fred.

Derfor er det en meget svær balancegang, vi begiver os ud i, og derfor tror jeg altså også, at vi kommer til at gå ind i en dyb og meget grundig udvalgsbehandling, for det er meget vanskeligt.

Om de mere tekniske betragtninger vedrørende de foreslåede regler for offentligt tilgængelige informationsdatabaser skal jeg tillade mig blot at henvise til det, jeg sagde under den oprindelige førstebehandling.

Det nye i dette lovforslag i forhold til det oprindelige er jo, at der ikke i dette lovforslag er medtaget regler om tidsfrist for, hvor længe oplysninger må ligge i redaktionelle informationsdatabaser, ligesom der heller ikke er medtaget den oprindeligt foreslåede regel, hvorefter Pressenævnet skulle kunne meddele påbud om sletning af oplysninger i disse databaser.

Om disse regler sagde jeg under den oprindelige førstebehandling, at vi fra konservativ side var tilfredse med de pågældende regler, men at vi stillede os tvivlende over for, om de på nogen måde kunne efterleves og kontrolleres i praksis. Vi har også udtrykt skepsis over for, om det ville være rigtigt fuldt ud at lade journalisters og redaktionelle medarbejders oplysninger være omfattet af disse regler. Nu er de dengang foreslåede regler taget ud, og det kan vel tages som udtryk for, at også justitsministeren delte denne tvivl og denne skepsis.

Jeg sagde i starten af min ordførertale, at det at lovgive om pressens forhold er en balancegang mellem pressefriheden og privatlivets fred. Vi synes i den konservative gruppe, at der med dette lovforslag er gjort et godt og et ærligt forsøg på at finde en rimelig balance. Den ros skal ministeren dog have.

Men alligevel er vi altså fortsat lidt bekymret for, om hensynet til privatlivets fred nu også har vejet tungt nok på balancestangen. De oplysninger om enkeltpersoners private forhold – og det kan jo være af temmelig delikat art – som journalister tidligere samlede sammen og gemte i skuffer, bliver nu, hvis de overføres til redaktionelle databaser, tilgængelige for andre end den pågældende journalist selv, ligesom oplysningerne i princippet kan opbevares i det uendelige. Det åbner naturligvis for nogle misbrugsmuligheder. I lovforslagets § 5 bestemmes det, at der skal træffes de fornødne sikkerhedsforanstaltninger imod, at uvedkommende kan få adgang til databasen. Det overlades helt til massemediet selv at opstille disse sikkerhedsforanstaltninger. Det finder vi en smule bekymrende.

Ministeren har selv set en række tvivls spørgsmål. Ministeren opstiller nogle betragtninger om, hvorvidt man monstro kunne henstille til massemedierne at opstille en moralkodeks. Det synes vi er en fornuftig tankegang, og vi vil under udvalgsbehandlingen undersøge, om der er mulighed for at formalisere det lidt mere end det, ministeren her lægger op til.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Også i Venstre synes vi, dette er en svær sag, selv om det er en i hvert fald delvis genfremsettelse. Jeg kan henvise til, hvad jeg sagde sidst, og vil uddybe nogle af de vanskeligheder, som vi fortsat finder i lovforslaget.

Det er et lille hjørne af et sammenhængende lovkompleks, der bl.a. omfatter straffelov, retsplejelov, medieansvarslov og registerlov. I dette lovforslag er to grundlovssikrede retsinstitutter i konflikt med hinanden. Man kan næsten sige, at vi her er ved forfatningens inderste væsen, for her står den grundlovssikrede ret til personlig frihed og privatliv over for den grundlovssikrede ytringsfrihed. Hvordan disse to menneskerettigheder skal vægtes, er Folketingets afgørelse, og den vægtning bør efter Venstres opfattelse først afgøres efter indgående drøftelse mellem partierne.

Teknologiens fremmarch har som allerede forudset under udvalgsbehandlingen i Folketingets Retsudvalg vedrørende registerloven i 1980'erne skabt en situation, hvor enhver med den fornødne økonomiske baggrund og tekniske snilde kan indsamle helt ukontrollerede og